

August i Fjor. Hvis man regner med det Tal, som den fraværende Finansminister opgav ved Fremsættelsen af Lovforslaget her i Tinget, nemlig at 38,000 Tjenestemænd falder ind under denne Lovs Virkeomraade, vil man let kunne regne ud, hvad et Tillæg af 15 Kr. til hver enkelt Tjenestemand betyder. Vi kommer da op til en Merudgift af omtrent 600,000 Kr. Nu indrømmer jeg selvfølgelig, at disse 600,000 Kr.s Tillæg er en Forbedring af Lovforslaget, men jeg kunde dog have tænkt mig, at man havde kunnet blive staaende ved det af Tjenestemændene selv fremsatte Ønske, nemlig at tage et Dyrtdistillæg af 240 Kr. Og hvis man saa vilde have anvendt det yderligere Beløb, man nu er gaaet med til, nemlig de 600,000 Kr., paa en anden Maade, f. Eks. ved at forhøje Grænsen, tror jeg, at man kunde være kommet op til et Dyrtdistillæg indtil 4,000 Kr., uden at denne Ændring vilde have været saa bekostelig, som det er at give de 15 Kr. ud over de en Gang paatænkte 240 Kr.

Men man har ikke kunnet komme denne Vej ud. Vi staar nu, som Lovforslaget er foreslaaet af Ministeren, ved denne Grænse, og jeg tænker, det ikke vil være muligt her i Tinget at faa Ørenlyd for at tage Grænsen bort og give dette Dyrtdistillæg til alle Tjenestemænd, men jeg kunde tænke mig, at der i det andet Ting, naar Sagen kommer derop, kunde blive mere Ørenlyd herfor, end der vil blive hernede. Jeg vil i hvert Fald henstille til mine Meningsfæller her i Tinget, at vi ved Afstemningen over Ændringsforslagene giver vore Stemmer til det Ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg tror, at det vil imødekomme Tjenestemændenes Ønsker i højere Grad end det, som Lovforslaget indeholder. Mig forekommer det, at naar denne Sag nu bliver afgjort, skulde den helst afgøres saaledes, at der bliver Ro indenfor Tjenestemændenes Kred, og efter hvad jeg har erfaret i de sidste Dage, vil det ikke blive Tilfældet, som Lovforslaget nu foreligger. Bl. a. saa jeg, at Centralorganisationen for Embedsmændene, da de holdt Møde i Søndags, erklærede, at man ikke vilde føle sig tilfredsstillet ved den Form, hvori Lovforslaget nu foreligger. Jeg skal derfor anbefale mit Ændringsforslag til Tingets Velvillie.

Jeg vil saa spørge den højtærede fungerende Finansminister, hvorledes han opfatter Betegnelsen „Lønning“ her i Lovforslaget. Den fraværende Finansminister

sagde ved Forelæggelsen her i Tinget, at dette Lovforslag tog kun de egentlige Lønninger med, her var ikke Tale om Indtægt. Man er imidlertid indenfor visse Kredse af Embedsmændene interesseret i at høre den højtærede Finansministers Opfattelse af denne Sag, idet man gaar ud fra, at kun den Lønning, der udbetales i Henhold til Lønningsloven, medregnes her, hvorimod andre Indtægter, der ligger udenfor Lønningen, ikke medtages. Jeg vil bede den højtærede Minister bekræfte eller afkræfte denne Opfattelse.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg ønsker at rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Efter at Betænkningen er afgivet, er der fra adskillige Tjenestemænd blevet rettet det Spørgsmaal til mig, hvorledes Betegnelsen „gift“ skulde forstaaes. Naar nu Lovforslaget bliver vedtaget, og der, lad os sige den 15. April, foregaar den første Udbetaling, ønsker man at vide, om de, der er blevet gift den 15. April, skal regnes lige med gifte og faa fuld Udbetaling for de foregaaende 8 Maaneder, eller om de først regnes for gifte fra den Dag, Ægteskabet bliver indgaaet, saa at de altsaa i de kommende 3 Fjerdingaar faar fuld Udbetaling, men derimod for de 8 Maaneder kun faar halv Betaling. Det er et Spørgsmaal, hvis Besvarelse skulde synes selvfølgelig, men blandt Tjenestemænd er Ængstelsen for, at de, hvis de er ugifte den 15. April, skal blive ved at regnes for ugifte hele det kommende Aar, og de ønsker derfor at vide, hvorledes Finansministeren stiller sig til dette Spørgsmaal.

Den fungerende Finansminister (C. Hage): Den ærede Ordfører (Kofoed) har gjort Rede for de Ændringsforslag, som er stillede og tiltraadte af hele Udvalget, og der er derfor ikke Anledning for mig til at dvæle synderligt ved dem. Under de gentagne, ret langvarige og ikke altid helt lette Forhandlinger, der i Udvalget har været førte om denne Sag, har det været Opgaven for mig at søge saa vidt muligt indenfor rimelige Grænser og uden alt for stor Byrde for Statskassen at imødekomme de Ønsker, Tjenestemændene har fremsat, og jeg formener, at de Ændringsforslag, der her fremtræder som stillede af mig og tiltraadte af Udvalgets Flertal, paa meget væsentlige Punkter og i ret stort Omfang imødekommer de fremsatte Begæringer. Dette finder ogsaa sit Udtryk deri, at Udgiften for Statskassen,